

РОЗВИТОК ЕТНОТУРИЗМУ В КАРПАТСЬКОМУ РЕГІОНІ

К.О. Верес

Національного університету харчових технологій

Етнотуризм є окремим напрямком в туризмі, який за допомогою туристично-краєзнавчих ресурсів, презентує автентичні етнографічні групи та регіони, їхню культуру, побут, етно- та гастрономічні традиції. Ці питання знайшли відображення в узагальнених працях науковців з управління, історії, політології, соціології, філософії та туризмознавства: В. Шикеринець, С. Макарчук, О. Уривалкін, А. Пономарьов, Ю. Лаптев та інші українські й зарубіжні вчені, щоправда, переважно з позицій історичної та юридичної науки.

Особливого значення в сучасних умовах набуває вивчення стану освоєння туристично-краєзнавчих ресурсів та визначення шляхів їх найбільш оптимального використання у тих регіонах, на території яких активно розвиваються різні види туризму, і ця галузь визначена як одна з головних у структурі регіональної економіки. До таких регіонів належить історико-етнографічні землі: Бойківщина, Гуцульщина, Покуття, Лемківщина та ін. [1]. Стратегічною метою розвитку етнотуризму в Україні є створення конкурентоспроможного на внутрішньому та світовому ринку туристичного продукту, здатного максимально задовольнити найвибагливіші смаки та вподобання туристів. Жорстка конкуренція на туристичному ринку вимагає від операторів пошуку нових ідей та максимального нівелювання сезонності в туризмі. Розвиток етнотуризму(перевагою якого є цілорічна сезонність) є одним з перспективних напрямків вирішення цього завдання.

Етнотуризм буде затребуваний у майбутньому у зв'язку з унікальністю, автентичністю його пропозицій.

Література:

1. Макарчук, С. А. Етнографія України: Навч. посіб. / С. А. Макарчук.– Львів: "Світ", 2004. - 312 с.